

alle mogelijke stations veroorlooft, kost *f* 30 en geldt — let wel op, hoe een spoorwegdirectie meent het best haar eigen belang te behartigen — tot het einde van het jaar.

Zie zoo, we zijn te Edinburg — het land van het havermout en verwachten natuurlijk ons uit en daarna die spijs te zien voorgezet. Maar 't is mis, ge krijgt geen oats te zien, zelfs niet bij uw ontbijt. De Schotten hebben er de vreemdelingen zoo dikwijls den neus voor zien optrekken, dat ze, het opnemende voor den nationalen kost, hem slechts geven aan diegenen, die er nadrukkelijk om vragen. Opmerkelijk hierbij is, dat daar, als in Engeland, alle spijzen zonder zout bereid worden, alleen de porridge een uitzondering maakt, en een flinke uitzondering tevens.

Edinburgh Castle, Scott's monument en Princesstreet.

Edinburg, het moderne Athene, op en tegen heuvelen gebouwd, bestaat uit twee deelen, door een vallei scherp gescheiden: oud en nieuw Edinburg: terwijl van het kasteel uit gezien, blijkt, dat alles te zamen door hoogere bergen wordt omgeven. Het oude gedeelte is vol historische herinneringen, dank Maria Stuart en John Knox, schilderachtig bij uitnemendheid door de karakteristieke architectuur, en buitengewoon rijk aan afwisseling. Bijzonder eigenaardig zijn voor den vreemdeling de huizen te eener zijde met slechts twee of drie verdiepingen, terwijl men er aan den tegenovergestelden kant meermalen wel acht telt.

Van het nieuwe gedeelte, een aaneenschakeling van aanzienlijke en kostbaar gebouwde huizen, is Princes-Street *het* kleinood. Ik weet niet of het mij gelukken zal, zelfs met behulp van de afbeelding, u er een voldoende duidelijken